

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Glistrup (FP):

Jeg vil begynde med et citat:

„Danmarks samlede produktion er efter international målestok relativt beskeden og kunne med lethed sælges, hvis produktionsomkostningerne var konkurrencedygtige. Det, vi har behøvet og fortsat har behov for, er en kraftig reduktion i de uhyrlige offentlige udgifter, således at den enkelte borgers skattebyrde kan mindskes radikalt og lønstigninger derved undgås, indtil landets befolkning på ny er beskæftiget.“

Der er ikke tale om, at jeg hermed har taget hul et halvt år for tidligt på fremskridtspartiets valgkampmateriale. Det er et citat fra en ikke-fremskridtsmand, fra skibsreder Mærsk Mc-Kinney Møller i Mærsk-Post, i firmabladet, og det er så ganske givet, at den mand, der formentlig har gjort mere for den sociale velstandsfremgang her i Danmark, end, skal vi sige samtlige partier her i denne sal har formået igennem de sidste 15-20 år, den mand er altså kommet til den erkendelse, at den måde, hvorpå vi skal løse vore beskæftigelsesproblemer her i Danmark, det er ved at give reallønfremgangen i form af skattelettelser.

Derfor er der for mig at se ikke nogen som helst tvivl om, at trods al den megen snak, der har været i dette folketing efter valget den 9. januar om beskæftigelsesfremmende foranstaltninger af den ene og den anden art, så er det af samtlige forslag, som overhovedet vil have den største beskæftigelsesmæssige effekt, det forslag, som vi her foretager anden behandling af. Hvis dette forslag vedtages, hvis man virkelig begynder at gå den vej, som Mærsk Mc-Kinney Møller her som så mange andre påviser, og som i øvrigt også er i god overensstemmelse med hele tendensen bag ved det helhedsplanforslag, som vælgerne den 9. januar gav så stor en opbakning, at man altså simpelt hen sørger for reallønfremgangen igennem indkomstskattelettelser, så vil vi have foretaget os noget, som virkelig kan begynde at tage hul på vore beskæftigelsesproblemer her i landet. Alle disse lapperier med 300 mill. kr. til håndværkere, der går og maler lidt i spisestuen, eller lidt til et katastrofe-

fond af den ene eller den anden art eller en forhøjelse, som bevirker, at de skrantende håndværksvirksomheder måske kan få 20 mill. kr. mere i løn, det er kun smålapperier, som overhovedet ikke kan have nogen væsentlig effekt på det længere sigt i relation til arbejdsløshedens bekæmpelse. Der er kun én eneste vej, og det er den vej, at man sørger for, at virksomhedernes lønudgifter ikke kommer til at stige særlig meget, fordi arbejdstagernes lønindtægter får deres forøgelse ved, at de penge, der går fra til kildeskatten, bliver færre. Derfor er det forslag, vi her behandler, det mest centrale beskæftigelsesfremmende forslag, som overhovedet har været fremsat i dette folketing efter valget den 9. januar 1975.

Desværre må jeg jo efter den holdning, som samtlige andre 9 partier indtager — ja, venstresocialisterne var ikke repræsenteret i udvalget, men jeg har forstået, at de går den samme vej over for vort forslag, den linje, som de andre udvalgspartier har taget — konstatere, at denne virkelighedsnære måde at løse beskæftigelsesproblemet på har altså ingen interesse for folketingets øvrige partier. Det er sørgeligt for vore 140.000 arbejdsløse, at man må se en betænkning som den, skatte- og afgiftsudvalget har afgivet i denne sag. Det er sørgeligt, at vi må befrygte, at vi får en afstemning, som fører til, at vi ikke kan tage fat på arbejdsløshedsbekæmpelsen ad de veje, dette forslag antyder.

Jeg skal love, at når vi mødes igen til efteråret, så kommer fremskridtspartiet på ny med et tilsvarende forslag, hvor bundgrænsen ikke hedder 19.000 kr., men hvor den hedder 21.000 kr., og så må vi håbe, at forståelsen for de økonomiske sammenhænge har bredt sig inden for de andre partier i sommerens løb. Det er meget væsentligt for den, der virkelig ønsker social fremgang her i landet, at man kan begynde at forstå, at det er her, vi skal begynde, det er her, vi har alfa og omega i retning af at løse landets sociale, beskæftigelsesmæssige og økonomiske problemer.

Kampmann (S):

Jeg skal ikke ved denne udsøgte lejlighed blande mig i, at hr. Glistrup tager skibsreder Mc-Kinney Møller til indtægt for sine skattemæssige synspunkter. Hr. Mc-Kinney Møller